

Szerkesztőségi iroda:

Főiac, Osnlak-féle ház,
ková a lap szellemi részét
illető közlemények
küldendők.

Kiadó hivatal:

Pollák Mór könyvnyomdája,
ková a hirdetések és
előfizetési pénzek
bérmentesen intézendők.

NEMERE

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági lap.

A háromszéki „Házipar-egylet” és a „sepsi-szentgyörgyi önkéntes tűzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen lap heten
kint kétszer:
csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési feltételek:
Helyben házhoz hordva, vagy
vidékre postán küldve.

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyedévre . . . 1 frt 50 kr.

Hirdetmények díja:

3 hasábos petit-sorért, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyilttér sora 15 kr.

Előfizetési felhívás

„NEMERE”
IX. évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

jan.—márczius 1 frt 50 kr.
jan.—június 3 frt — kr
an.—december 6 frt — kr
Külföldre egész évre 8 frt — kr

Az előfizetési pénz a „Nemere” kiadó-
hivatalának Pollák Mór könyvnyomdája
Sepsi-Szentgyörgyre küldendő.

**Előfizetőinket szívesen kérjük előfizetéseiket
megújítani, miután felesleges példányokat nem nyo-
mattathatunk.**

A „Nemere” kiadóhivatala.

Törökország és az orosz hatalom.

Nyugtalan hírek érkeznek a Balkán-félsziget-
ről. E hírek előtt nem szabad szemet hunynunk.
Bármily nehezen esik is vidéki lap létükre a ma-
gasabb politika légkörébe szállni, bármily szívesen
foglalkoznánk is e helyett közelebb eső dolgokkal,
melyek megbeszélése több érdekel találkoznak
olvasóink előtt: mégsem tehetjük, hogy oly ténye-
ket, melyek a közel jövőben forrongásba hozzák
ismét a politikai láthatárt, legalább ne regisztrál-
junk. Hírlapírói kötelességünk ez nekünk.

A szerály palotája ideglázás izgatótságbán
van. Minden újabb nap újabb meg újabb rémekkel
ijeszt a fényes portát, annak elsatnyult, álomlító
főurát, a szultánt. Egyik minisztere a másik után

bukik; egyik kegyenc a másik után kénytelen ta-
pasztalni a szultáni kegy ingatagságát, önhibájuk-
vül elfogatnak, börtönbe kísértetnek. Ez alatt az
utcai zavarok nőttön nőnek Konstantinápolyban.
Az álomlító szultán rémképpel felizgatott agyát
teleszéli való és valótlan összeesküvésekkel.
Savfet pasát e miatt elkergette oldala mellől. Most
egy másik összeesküvéssel van tele a levegő. Be-
szélik, hogy ennek célja nem egyéb, mint Abdul
Hamid meggyilkoltatása s Muradnak trónra eme-
lése. A szultánt erre a hirre ideges reszketés fogta
el. Iszkender pasát, a magyar renegátot elmozdi-
totta hivatalából, Nedsibet lezáratta s ezeken ki-
vül mintegy 50 főre menő előkelő hivatalnokot ki-
sértetett börtönbe, kiket a Murad híveinek hitt a
beteg szultán. A kaszányákban konsignáltak az
összes katonaságot, melynek feladata lesz megvé-
deni a szultán trónját.

Szegény beteg török császár! Nagy birodal-
mad maholnap csak árnyéka lesz a régi Törökor-
szágnak. S a nép nem fogja megvédelmezhetni
sem trónodat, sem magát.

Egy híres örült orvos azt állítja, hogy a szul-
tán már most is üldöztetési mániában szenved. Kö-
zel kilátásba helyezi a szultán megtébozódását. —
S valóban nincs messze tőle a szerencsétlen; mond-
ják, hogy Muradot meg akarja gyilkoltatni s még
öccsét, Resad bejt is örizet alá helyeztette.

Szegény beteg török császár!

S ezalatt, a míg a „beteg ember” utolsó óráit
nyögi a kóros ágyon: feketé felhők gomolyodnak
mindenütt a láthatáron. Oroszország egész Európa
szemeléttára szép csendesben, zavartalanul helyez-
kedik el a török határokon. — Ruméliában csak
egyetlen urat ismernek: a muszka cárt. Ennek ra-
vasz diplomatái régen belenyugodtak abba, hogy
ha kell, hát megverekeznek még Angliával is,
annyival inkább Osztrák-Magyaror-
szággal, mely két állam tudvalevőleg talpalatnyi
tért sem enged többé az orosz terjeszkedéseknek.

Hanem addig, a míg ez megtörténne, először
egy kis dolgot ad Angliának az afgán területen
aztán engedi a török pasákat egymás szakállába
belekapni s tán elő is készíti a detronizáció útját
is. Ha aztán a végfelbomlás órája ütött a nagy
Törökbirodalomban: akkor ő, ki legközelebb fész-
kelte ezalatt magát hozzá, bevonul békébírói mi-
nőségben fényes hadsereggel, fehér lovakon, fekete
kancsukával s aztán lássa Európa hogyan veri ki
őnt onnan.

Nagyon valószínű, hogy a míg ennyire menne
a dolog, addig még megpróbálja az „osztzkodás”
politikáját is. Oroszországnak főcélja, hogy meg-
kapja azt a nagy tengeri kijárót, a mely után a
cárok egy század óta ásitognak; mert ezen keresz-
tül tengeri flottájának lobogóját kibonthatja a vi-
lágtengereken. Ezért szívesen odaadná cserébe a
a Földközítengert, Egyiptomot, Krétát, sőt tán még
Konstantinápolyt is, csak hogy a Dardanellák és a
Feketetenger partvidékét uralhassa egyszer.

Ez az eset előállhat, ha Anglia nem vigyáz
magára s be hagyja magát sodortatni a hálóba. De
Anglia ismeri az orosz már régtől fogva. Tudja
nagyon jól, hogy Oroszország telhetetlensége új
étvágyat nyerne ily zsákmány után s ezért nem
hisszük, hogy hajlandó lenne az „osztzkodásra”.

S ha mégis engedne: akkor halálós ellensé-
günkkel fogna kezét e l e n ü n k. Egyedül állnánk
ugyan, de így is fegyverhez kellene nyulnunk s
monarchiánk létfeltételének egyetlen principiumát,
Oroszország megakadályozását, hogy a Balkánfél-
szigeten letelepedjék, karddal vívni ki.

Igy állnak a dolgok ez idő szerint. Közelről
igen közelről érdekel minket a haldokló Törökbi-
rodalom halálós ágya.

Ezért nem szabad nekünk a tények ilyen ál-
lását elhallgatni.

H.

TÁRCA.

Ezüst eső.

— R a j z. —
Irta MÉMETH IGNÁC.

Kedves jó nagymama! — és azután pajzánul
tette hozzá: — szeret minket az isten, s az idő
annak a szolgálja. Lám, e kis méhe is azt mondja:
zum, zum — ami az ő nyelvén azt teszi ám, hogy:
ugy, ugy! — s vidám kacagással mutatott egy át-
cikázó méhecske után.

Az asszonyosság szeliden megfenyegette a vi-
dám unokát: — az isten nevével még ártatlan tré-
fát üzni sem szabad! — És enyhült hangon tévé
hozzá: — a te szemeiddel még nagyon gondtalan-
nak tűnik fel a világ, kis bohó! Nemcsak öröm
és vidámság van ám abban, hanem bú és gond is!

Iluska megismogatta jószágos öreg anyjának
arcát.

— Ne busuljon mimiattunk, kis öreganyács-
kám; épen most írja, de már többször is írta ő,
hogy selyem lesz az életünk, csak szeressük egy-
mást — pedig ő szeret, s én is, azt tudja az isten
— s azután a bút kinevetjük, a gondot meg szor-
galmunkkal megelőzzük. . . .

Az asszonyosság jóváhagyólag intett kezével;
ez intés azonban némi kis kételyt is fejezett ki.

— Jó jó, kis lányom, de azért szeretnélek el-
látni mindennel, hogy azután minél kevesebb be-
szerezni valótok legyen, egy kis készpénzt is oja-
tanék adni veled, hogy az új háztartás jól rendbe
jöhessen.

Az új háztartás! Iluska szeméi ábrándosan
merültek el a kerten fűtőlve, s egy
hirtelen szélcsapás zuhogott el a fák tetején. E han-
gok neki valami édes, mosolygató regét susog-
tak. . . .

— Azután lásd — folytatta a nagymama, kor-
hely apád, isten nyugtassa meg — fiam volt, de

nagyon nagy korpely volt egész életében — gyö-
nyörű tizenkét pár ezüstötlet zálogosította el tud-
tomon kívül, s a rossz idők miatt nem szerezhet-
tem ujakat azóta, — most legfőkébb majd a maga-
méből kapsz hát párt, pedig szűken van, hacsak
még egy jó eső nem segíti lábra idei termésemet.

Iluska megdöbbenve hallgatott. Ez borzasztó
lenne! S erre nem is gondolt! Legalább egész tu-
cat ezüstjének illik lenni a férjhezmenő leánynak,
s neki csak félutcat lennie! Nem itélné-e el őt e
miatt az ő kedvese, s nem itélné-e el a vendégek
— mert hisz őket is meglátogatják majd jó ismerősök,
rokonok — hisz az nagy szégyenséget jelentene.
Ő nem fél a szégyenségtől, nem bizon! de ily szegé-
nynek még sem akarna látszani jöendő ura
kedvéért. Istenem, ez nagy zavar! S e bajon mily
könnyen segíthetne a jó ég, egy kis szapora eső!

S fűrkészó szemmel tekintett ki a vadgesz-
tenye sátorra alól fel a gyümölcsfák teteje felett a
láthatár felé.

Csak amugy égett a nap, csak úgy sziporkázott
a száraz kerti föld pora, melyben néhány vidám
veréb furdított csicseregve. Ragyogó tiszta vala a
láthatár s a levegő füledt, a kemények füstje erő-
lenül terjengett, s a háztétlen tikkadt galambok
bebírkéltek tolluk közt csőreikkel.

Ilona szomorúan tekintett öreganyjára. Hogy
ne lett volna elcsüggedve? Felhőnek semmi nyo-
ma, a vetések eközben folyton égnek, asznak, s
velők enyésznek kilátásai hiányzó ezüstjének kie-
gészítésére. Nem elég ok ez szomorkodni? Hisz,
édes istenem, miként is esnék jól az ebéd ezüst
készlet nélkül? S azután ami fő, nem esik-e ros-
szul majd e hiány az ő jöendő kis urának?!

Második szélsuhanás rezgette meg e percben a
gesztenyefa koronáját, melyek levelei csevegni
kezdtek; a kert almái hajtogatni kezdték magu-
kat a szilvafák előtt s ezek vidáman adták vissza
a köszöntést. A fecskék hasmánt csaptak el a föld
színe felett; s a verebek valószággal telhetetlenked-
tek porfűr löjökben.

Az öreg asszonyosság is figyelme kezdte szemlélni a
láthatárt melynek szélein tolongó felhők kezdtek
jelentkezni.

Iluska örvendő sejtéssel ejté ölébe a varrást s
tekinte nagyanyjára.

De a mit ő nem mert még kimondani — hát-
ha nem tetszedik, s aztán hiába volt a remény-
kedés — bezzeg vidáman hirdették ágaik suhogá-
sával, leveleik csevegésével a bokrok a tövükben
epedő virágoknak! Hóhó! lesz suhogó eső, hűs
üditő levegő! egy arra csapó bébic vidáman kiál-
tott közjé: viz, viz, viz! S egy komoly harkály
is megtoldotta a szép kiáltást e szóval: harmat! Hogy
emelték ki fejeiket a szegény virágok!

A szél folyton erősödött, a vén gesztenye
zugott mint egy orgona. A rigó fűtőlve járta a
a fák lombjait; ünnep lesz! ünnep lesz! S kereste
fészket.

A felhők terjedtek: hiába védte tüzes suga-
rival magát a nap: rá is ráteríték hűvös terítőjüket.
A levegő meghűsül, s még nyomottabb, tikkasz-
több lett, mint volt.

— Isten védj bennünket, — mondja az öreg-
mama, — menjünk be Ilonka, zivatar lesz.

— Oh, maradjunk künn nagymama, — oly jó
e hűs szél, — szóló Ilonka, s a szélnek tartá forró
homlokát.

E percben megzendült az ég: egy villám vá-
gott végig a lomhán tolongó fellegeken.

— Nem mondtam? — szóló szorongva az öreg
asszonyosság, s kezénél vonta maga után unokáját a
ház felé.

A rigó már fészkebe ült, a harkály a fa ha-
sadékába vonult, a cinke szárnyával óvta kicsinyeit,
kényelmesen hintázva függő fészkeiben, a verebek
ijedten hallgattak el, s a kerítés szövevényeibe
menekültek. Csak egy-egy fecske csapott el még
a házba sietők felett.

Az ég egy perc alatt fekete lett, fényes vil-
lámok által csizkózva, s nehéz dörgéssel adva tud-
tára a halandóknak: én is itt vagyok.
S a zápor megindult.

* A kereskedelmi szerződésre nézve az osztrák-magyar kormány annak egy évre történő megkötése előtt a német kormánynak azt a proposíciót tette, hogy a szerződést tíz évre kössék meg. — A német kormány azonban ezen ajánlatot határozottan elutasította, kijelentvén, hogy egy vámszerződésre nézve még két évre sem hajlandó magát lekötöni.

* Poltői gróf meghívás folytán Bécsbe utazott. Utazása állítólag az osztrák kabinetalakításai áll kapcsolatban. — Dr. Zimalkovskij, híri szerint lembergi főtörvényszéki elnöknek fog kinevezettni.

Csoszoraz keleti politikájáról mindinkább lehull még azon átlátszó fátyol is, melybe eddig a hivatalos nyilatkozatok és esküdések takarták, Northcott angol miniszter beszéde, melyben az orosz kormányt nyíltan hazugsággal vádolja, Szentpétervárt eleinte nagy igazságot keltett ugyan, most azonban, mint Londonból távirják, a szentpétervári kabinet a régi játékokat kezdte újra a „félreértés” nek nyilvánítja a történeteket. A hajlandóság azonban, hogy ily magyarázatok elfogadassanak, most már nagyon megcsökkenett minden oldalról megindulnak a leleplezések. Konstantinápolyi táviratok jelentették már, hogy a legutóbbi összeesküvés kincsei közt elfogott egy magyar nevű amerikai polgár is, kinek szabadon bocsátását az északamerikai követ igen erősen, de hasztalan követelte.

A portai, mint újabban távirják, inkább kész a diplomáciai viszonyok megszakítására, minthogy ez embert kibocsátása kezei közül, mert Mayer ur nem más, mint Oroszország egyik főügynöke, ki nagysikerrel működött már hosszabb idő óta, hogy a török birodalom különböző pontjain zavarokat támaszson. — Kheireddin basa kijelenté, hogy igen terhelő okmányok vannak a portai kezében, s ezért a legszigorúbban szándékozik föllépni.

Az afgán-kérdés az angol parlamentben végleg el van döntve s Beaconsfield oroszellenes politikája oly szentesítést nyert, melynek fontos következményei el nem maradhatnak. — A kelet történelmében — ugymond a „Times” legújabb száma, — új korszak nyílt meg s Anglia, Oroszország és Közpászia egymásközi viszonyai oly alakulást nyertek, minővel eddig nem bírtak, legalább nem ily határozottan mértékben. A kormánynak foglalkozni kellett a jövővel, mely sokkal komolyabb, mint az ellenzők szónokai hinni szeretnék. Tévedés azt mondani, hogy egyenesen Oroszországgal kell számolnunk, nem pedig Afganisztánon keresztül. Mind a kettővel van dolgunk — A harcstéren a jövő eseményei keletlenek — az a kacsértés: az angol csapatok Afganisztán keleti részében hatalmukba ejtették az összes uralkodó pozíciókat, s a kedvező időszak beálltára halasztatják a döntő hadműveleteket.

Az orosz min. váltság még nem dőlt el végképp. Ragy Depretis kabinete nem számíthat állandóságra, abban minden tudósítás megegyez, annál inkább, mert Cairoliék nem fogják támogatni. Római tudósítások szerint a lemondott kormány éppen nem

Az öreganya s unokája remegve húzódtak meg a pamlag sarkán, egymást átölve. A ház erecséit, ablakait reszkettette a nehéz idő. — Isten őj bennünket a csapattól! — remegett az öreg asszony, míg unokája félénken bálult ki az ablakon a sötét égre, s csak egy egy villám elől bujt nagyanyja kielőre.

Amilyen hamar jött a dörgő fergeteg, oly hamar húzódtak el. Rózsák lettek a villámok s mindig később hangzott utánuk a dörgés.

Iluska az ablakhoz merészkedett. Az ablakokat csendes sűrű eső verte, az utcán patakokban folyt a víz, s kényelmesen fürdtek benne a ludak s vickádoztak a paraszt gyermekek. Az ég tulsó oldalán szép szivárvány vonta szőnyegét a sötét felhők fölé.

— Szivárvány, gyönyörű szivárvány! — tapsolt Iluska. — Nézzé csak öreganyácskám, mennyi benne a sárga, lesz buza sok, sok, s nekünk is elég lesz. Az eső meg mily szépen, sűrűn hull. Valóban arany esik most.

Gelemér né asszonyosság is az ablakhoz ment. A gyönyörű alkony áldott bőséggel örvendeztetette meg a szonjas földet.

— Arany eső! — örvendezett Ilona.

— Ezüst eső! — mosolygott a nagymama s megismisgatta unokája viruló arcát — a te ezüstös eső!

E percben megkondukt az eszharang. — Bele szalt a harang anyácskám mondatására — örvendett kacagva Iluska, — igaz lesz: az én ezüstöm esik most.

Az öregmama elvonta unokáját az ablaktól. — A harang szól, — imádkozunk gyermekem, összes jó reményeink teljességéért! — Az öreg óra vidáman verte tiktaktját, az eső barátságos-biztatón kopogtatja az ablakot, a szivárvány dülly jövő képével tette verőfényessé a szobát, s az öreg anya s unokája hite-remélve buzgó imádkoztak.

nem volt teljes egyetértésben aziránt, csakugyan le kell-e mondania; inkább szeretett volna a parlamentet feloszlatni. Az új kormány egyébiránt szintén kénytelen lesz a parlamentet feloszlatni, mert a jobboldallal és Cairoli-pártjával szemben Depretis nem számíthat többségre. De az még éppen nem bizonyos, hogy az új választás által fog-e többséget nyerni.

Franciaországban mindinkább foglalkoztatja a politikai köröket a miniszterváltás, mely a jövő év elején lesz bekövetkezendő. Dufaure, híri szerint, visszavonul s Freycinet veszi át az elnökséget; Say is lemond és francia bank kormányzó állását veszi át. A többi miniszteri állásoknak is már számos kombinációja kering, egyelőre azonban még mindez nem egyéb kombinációnál.

Mahmud Damad ba-a száműzetéséről a konstantinápolyi „Turquie” a következő félhivatalos tudósítást közli: Minthogy a reformoknak gyors és sikeres keresztülvitele csak úgy látszik lehetségesnek, ha az uralkodó és az állam méltóságai közt a legteljesebb egyetértés uralkodik, s cselszövények nemcsak a birodalom ujászervezését késleltetik, hanem létét is kérdésessé tehetik; minthogy továbbá a rendőri jelentések kétségtelemmel teszik, hogy Mahmud Damad, több ulemával és államhivatalnokkal szövetségben, a szultán és tanácsadói közt a viszály magvát igyekezett elhinteni; minthogy végre Mahmud Damad basa bírósági üldözése kellemetlenséget vont volna maga után s botrányt okozhatott volna; a szultán Mahmud Damad basát — tekintetbe véve kormányzási talentumát — Tripolis helytartójává nevezte ki Afrikába. (Mindenesetre kissé sajtószerű eljárás, oly embert, kit az állam helytartójának proklamálnak, helytartónak nevezni ki.)

Országgyűlési levelek.

III.

Budapest, 1878. december 17.

Kedves öcsém uram!

Harmadszor vezetett Tisza Kálmán miniszterelnök a képviselőházba miniszteriumot s ha valaha kormányelnök áldozatot hozott, — azt hozta Tisza Kálmán, midőn a jeleni nehéz politikai viszonyok között megmutatta Európának, hogy dacára az ellenkező által szélen erőszakkal ráfogásoknak — van Magyarország parlamentjében higgadt és megfontolt többség, melynek kebeléből kormányt alkotni lehetett. Most nem szorított le senkit a kormányról, mert senki sem vállalkozott arra s ő, a ki különben a kényelem puha párnái között élvezhetné az élet örömeit, isten tudja mennyi időre ismét célátlátni hon loyaltist nem ismerő ellenzőkünknek. Képviselőházunkban mondott kormányprogramja a magasab igények, a liberalizmus elvei és nemzetgeniusának megfelelő s habár a keleti kérdés lidércnyomásként nehezül is ránk, reményit nyújtott az államháztartás egyensúlyának helyreállítására és oly reform-ügyek létesítésére, melyet az ország rég vártva várt. Így hangsúlyozta a viszonyoknak megfelelő védtörvény alkotását, az új büntető törvénykönyv életbeléptetésére vonatkozó, büntető perrendtartás és rendőri törvényeket, polgári törvénykönyv, eljárás és csődtörvény szükségességét, a legfőbb ítélszék szervezését, katonaszállásolási törvény, megyei háztartás és közmunkakötelezettségi törvény, a vasutak célszerű előmozdítását, kiemelte a felsőháznak a törvényszerű fejlődés és állami viszonyainkhoz képesti szabályozását és a nyugdíjtörvény meghozatalát. Végül pedig a boszniai okkupációra vonatkozólag kinyilatkoztatta, hogy mind addig érvényben marad, miglen azon okok, melyek azt előidézték, meg nem szűnnek, t. i. mig Törökország azon helyzetbe jött, hogy az általunk ott helyre állított csendet és rendet fenntartani képes lesz.

E programbeszéd után Szilágyi Dezső, Irányi Dániel és Helfy Ignác adták elő pártjuknak az új kabinettel szemben való magatartást.

A 9-iki ülésben tárgyalott az összes ellenzéki frakciók által felkarolt Irányi Dániel amaz indítványa, hogy a berlini szerződés tárgyalása napirendre tűzessék; melyely szemben kormányelnökünk előadta, hogy a berlini szerződésnek törvényalkotás után való jóváhagyása sem hoi törvényeinkben, sem a külföldi — monarchikus — parlament gyakorlatban nem talál jogalapot. A szerződésnek pedig a törvény alapján való előterjesztése, valamint a kormány politikájának megítélése végett való tárgyalása már a felirati vita alkalmával megtörtént, minél fogva csak az esetben volna szükséges a berlini szerződés tárgyalása, ha az osztrák törvényhozás részéről annak érvényére nézve igénybe veendő illetékesség a paritás szempontjából a mi törvényhozásunk részéről is intézkedéseket kívánna; tehát a berlini szerződés napi rendre tűzésének ez idő szerint helye nem lehet.

Szóltak a tárgyhöz Csernátóny, Apponyi, Molnár Aladár, Zsedényi és Múdarász, míg végre szavazás alá kerülvén az ügy, Irányi indítványa mellett szavazott a párton kívüliekkel együtt az összes ellenzék 96-an, ellene a szabadelvű párt részéről 151-en s így Irányi indítványa 55 szótöbbséggel a szabadelvű párt éljenzése közt elvetették. Es ezzel tulajdonképen a bosnyák kérdés egy

időre a képviselőházban lejárt volna magát, ha ellenzőkünk ez ügyet vesszőparipának nem tekintenék, melyen csintalan gyerek gyanánt szüntelen lovagolni szeret. Nincs kérdés, melybe ellenzéki szónok bosnyák ügyet ne szőne, legyen az megyei dolog vagy magánkérvény, ott a boszniai okkupációnak szerepelni kell, mintha bizony a keleti kérdéssel a megyék belétele és Péter Pál sérelmes ügye összefüggésben lenne!

Hígyje el kedves öcsém uram, annyit hallom ventillálni hogy mögötti pártbeliektől keleti politikánkat, hogy még alomban is mind bosnyákot látok, pedig hát nem ártana, ha valahára felhagyna ellenzékünk kormánybuktatási vágyával s itt honi hiányaink kárpótlására törekednék, semhogy fejünkön az éppen nem valami kellemesen meglepő bosnyákokkal beszélné tele.

Érdekesebbé Thaly Kálmán interpellációja Spizzának Dalmáciához való bekebelezése és Uj-Orsova megszállása tárgyában, mire nézve a miniszterelnök azzal nyugtatta meg, hogy Spizza bekebelezése iránt a törvényjavaslat legközelebről, — Uj-Orsova megszállásáról pedig az előtör sz (s nem sokára a ház asztalára fog tétetni. Spizza bekebelezése tárgyában a következő ülésben a törvényjavaslat be is terjesztették, mi kinyomtatni és annak idejében tárgyalatni határozottat.

Következett a védtörvény meghosszabbításáról való javaslat tárgyalása. Elfogadtatik a véderő bizottság véleménye.

A Horvátország köztöt egyezmény meghosszabbítása iránti törvényjavaslat szintén elfogadtatott a pénzügyi bizottság javaslata szerint.

Ez után tárgyalás alá vétetett az indemnitásról szóló törvényjavaslat, — melyet a pénzügyi bizottság véleményéhez képest előadó Hegedűs azért ajánlja elfogadni, mert a budget megkészsése fizikai lehetetlenség volt. Bujánovics átlátja az indemnitás szükséges voltát, azonban azért, mert a kormányban nem bízik, nem szavazza meg. A szőlőből részéről Helfy terjesztett az iránt javaslatot elő, hogy mondja ki a ház, miszerint a kormány iránt bizalommal nem viseltetvén, a kért indemnitást megtagadja. Gróf Szapáry pénzügyér csinos beszédben igazolja, hogy előde ez év szeptember végével lépven vissza, azóta ideiglenes kormány volt, mely budget elő nem terjesztetett, miért is tekintettel arra, hogy új évig csak két heti időköz van az államigazgatás pedig fennakadást nem szenvedhet; a renklivű meghatalmazás annyival inkább megadandó volna, mert az adott viszonyok között az indemnitás nem lehet bizalmi hanem csak is kényszer kérdéssül tekintni. Szalay és Csátár pártolják Helfy indítványát, mire felszóll Csanády és provokál oly skandalumot, mely képviselő házunk évkönyveiben majdnem piratlanul áll. Megtámadta kormányelnökünket, hogy állását a nemzet oajátása ellenre fogadta el, hogy beleegyezett abba, miszerint Bosznia és Hercegovina Törökországtól elraboltassék, hogy ar ország érdekeit idegen érdekeknek áldozta és a nemzet legszentebb kincse: önállósága és függetlenségétől megfosztotta, hogy a nemzet vagyonát, jogát magyar jegybank és önálló vámtérület felállítására iránt idegen érdekekért elárúsította.

A parlamentáris illetem ily durván sértő és a ház tekintélyét bemocskoló kitételek használatával a különben oly mérsékelt elemekből összealakított ház többsége is elvesztette türelmét. A mindenki által lovagiasnak ismert Wenkheim Béla fölkelt miniszteri székből s vele együtt a szabadelvű párt a termet odahagyni készült, midőn a ház elnöke a roppant lármá között Csanádyhoz intézett sikertelen intései dacára töle a szót megvonta. Erre felállott Madarász József és kinyilatkoztatta, hogy a történetek sem a ház, sem annak elnöke tekintélyével össze nem férnek. Az általános zavar és lármá között Tisza Kálmán szólalt föl, s a zaj mint vihar a varázsütésre lecsodult. Nemes és önzértes hangon utasította vissza az alacsony vádakat, kijelentvén, hogy nemcsak azért nem fog azokra válaszolni, hogy személyesen megtámadtatt, hanem azért, mert ilyen körülmények között leginkább az tekintetbe veendő, hogy „ki” tette a megtámadást? Nem felel pedig különösen azért, mert sokkal többre becsüli a magyar képviselőház tisztességét, semhogy ily nemű fellépésekkel szemben a legjogosultabb visszatörles hangját is igénybe vegye.

Jól esett e szenvedélyes jelenet után, miniszterelnökünk felszólalása, melyet leginkább a házszabályok lanyha alkalmazása idézett elő, minek folytán a korridoron már hallani lehetett, hogy Ghyecz y Lálmán rövid időn búcsút veend a ház elnöki széktől. En részemről nem oajtom, hogy a ház elnöke állomásáról lemondjon, de az mindenesetre kívánatos, hogy a durva támadások qualifikálhatlan fáját, a képviselőházban felsarjadzani ne engedje.

Egy voit táblalibró.

Fővárosi levél.

Budapest, 1878. december 16.

Olyan hirtelen csapott ránk a fehér leplek tél hogy élenken emlékembe jutott egyik néhai igen kedves tudós tanárodnak számtalanszor hullott azon elbeszélése, a mely szerint ő egyik utazásában reggel cseresznyét evett a fáról, dälben pedig tőrdig erő hóban másként a esztére már ismét epet

szedett, még pedig nagyon messze attól a helytől, hol a cserecsények könnyítette terhétől. Ma tavasz-szerű nap — mely ugyan már nem hoz virágot, — holnap már csörgős szán halad a főfötte utcán — a tegnapi „Überzieher“ — mondaná Barbarossa bárányon — kinevezetiek hosszabb szolgálatának elismerésül „Überrokk“-nak, mert így talán inkább tart melegebb ebben a medvének való időben.

Hódolati küldöttségbe jött jó bosnyákokaink bebizonyították moskovit hajlamaikat — nem mondva: rokonságukat — önkénytelenül azzal, hogy ilyen „muszka“ időben határozták el magukat ilyen nagy útra; de jóvá tenni rossz választásukat az időszerű és időjárásnak tekintetében: őszinte törekvésük tárgyát képezi, a miről tanuskodik azon körülmény, hogy midőn ő Felsége a fogadtatásnál az időjárást hozta szóba, egyik új „polgártársunk“ nem mulasztá el reményit nyújtani ismételt láthatásunkhoz, talán nem egészen udvari szabály szerint kinyilatkoztatván, hogy: „eljövünk mi nyáron is.“

A fővárosban már jóformán kiveszében levő vendég-szeretet még akkor ad manapság jelt magáról, midőn azt idegen vendég iránt gyakorolhatni nyílik alkalom. Ilyenkor mintegy kivételül modern önzéséből a magyar érzület s a hagyományos erény drágaköve egész színpompájában ragyog s melegsít otthonában az idegen otthon találja magát.

A küldöttség tagjainak többsége robusztus alak, nemzeti viseletük fénylik az arany süjtástől s ha elképzeljük, hogy a nem kevésbé erőteljes, miveletlen bosnyák, felgaztag a muszka emissárius által, egyszerre fegyveresen bukkán egy szikla mögül a mit sem sejtő osztrák-magyar baka elé: hát bizony nem lenne csuda, ha ennek vétkerincse normális menetétől kisse eltérne.

Nagyon tetszik nekik Budapest, soh' se képzeltek volna ilyen szépnek és jónak. A jósnak talán egyik tényezője az is, hogy annyi elfogyasztható magyar borról és champagneiről még „dunsztja“ sem volt jó némelyikének; hát még azok a büvös színházak, a hol valóságos hetedik paradicsombeli hurik fútkosnak a nagy lábujok hegyén! Már olyan még Szerajevóban sincs!

S aztán ha elindulnak az utcán, van ám csöndület utánuk; az utca tipikus alakjainak csordája majd leveri lábukról s ha valamelyik üzbetűbe térnek, — pedig sokba betérnek ám s hagyunk is ott egy-egy pár csengő aranyat — a kirakatok és ajtók hatalmas manheimi tükrövegtáblái a tolongók ostromlása folytán komoly veszélynek vannak kitéve.

Tudvalevő dolog, hogy szokatlan körülmények közt sok mindenféle apró malheure megeshet az emberen s ezen nem kell szerfölött csudálkozni, noha a miniszterelnöki palota díszes égyenruhájú kapusa meglepetésében szinte érintkezésbe tette magát a talaj burkolatával, midőn kezéhatát egyik bosnyák atyafi érintkezésbe téve sötétpiros ajkával, egy hatalmas csókot csattanott arra. Portás-sága bizonyára azt vélte, hogy ismét petárdorobbanás történt.

A különös vendégek iránt való érdekeltség azonban nem zárta ki, hogy a „Daniseffek“ is hatalmas vonzerőt ne gyakoroljanak mindenkre, a kit színház általánosan érdekelni szokott. Már pedig a kíváncsi nagyon elenyésző, minthogy aszínház még a főváros alsórétegeinek is nélkülözhetlen szükségletei közé emelkedett. Aztán azok a „Daniseffek“ muszka. Azok pedig mindig érdekelnek bennünket, még pedig rettenetes mérvben. A négy felvadásos színművet írták: „Newski Péter“ név alatt Alexander Dumas és Orvin (orosz). S ha még muszka tárgy nem volna is a darab, hogy érdeket keltsen, arra elégséges a Dumas neve. Meseje valószínűleg volna, ha tárgya orosz nem volna, — így azonban a valószínűséget megsemmisíti a szokatlan, az ismeretlen.

Daniseff grófné egyik „jobbágyának“ leányát kitűnően s egész grófián mint családtagot nevelteti fel. A szép leány a grófnak felolvasónője. A fiatal Daniseff gróf számára, a ki épen egyik testőrezredhez készül próbaévre, anyja már kismélt egy hercegnőt, de az elindulása előtt kije-lenti, hogy szereti a felolvasónőt. A büszke grófnő a fiatal gróf távollétében összeadja a kétségbeesett leányt kocsisával. Ez a kocsis lesz a darab hőse. A leányt úgy őrzi, mint testvérét s érintetlenül adja vissza urának, a grófnak; maga pedig zárdába vonul, — mert csak így lehetséges a választ kieszakozni. — Ez a mese dióhéjban. A közölem a két férfi és a fiatal nő részéről mesterileg van keresztülve. Az apróbb szerepök az orosz világ jellemző alakjai s noha a darab nem iránymú, mint korrajz és jellemzsinű számíthat tartós sikerre.

A viszonylatásig!

Közmunkaügyi szabályrendelet.

I. Fejezet.

A közmunkaerő alapja.

1. §. Háromszék-megye közmunkaereje áll kézi és igás napszámokból, illetőleg ezek megváltási árából.

2. §. a) Kézi munkával tartozik a megye területén lakó minden oly férfi, ki önálló gazdaságot, üzletet folytat, vagy külön háztartással bír; — ha legalább két igavonó marhával nem rendelkezik. b) Az önálló gazdaságot folytató nő, ha 16 éves

nél idősebb, gyermeke vagy férfi családja van s ha legalább 2 igavonó marhával nem rendelkezik.

3. §. A 2. §. szerint kézi munkakötelezettség alá eső egyének tartoznak évenként saját eszközeikkel, vagy esetleg a törvényhatóság által adott eszközökkel 4 napot dolgozni.

4. §. Igás napszámmal kötelezett minden oly egyén, kinek legalább 2 igavonó marhája van.

5. §. Igavonó marhának tekintetik minden oly kettős fogat, mely gazdaság vagy bármely más üzleti célra használatik; azonban minden egyes községben az illető munkakötelezettség csak 6 marha erejű kötelezettségek közmunkaerőre.

6. §. Minden 2 igavonó marha után annak tulajdonosa közmunkakötelezettségében évenként 4 napot tartozik dolgozni.

7. §. A közmunkakötelezettség csak oly nemű munkára kötelezhető, a melyre az összeírás alkalmával felvették.

8. §. Törvényhatósági közmunkakötelezettség alól személyekre és 2 igavonó marhájukra nézve felmentettek: a) a hitfelekezeti lelkesek és kántorai, b) a városok polgármesterei, városkapitányai és rendőrbírságai, c) kis községben egy, nagy községben két előjáróság azon tagjai, kik a munka vezetésével megbíznak, d) az iskolatitkok, e) az állami és törvényhatósági tisztviselői és szolgái. — Önként értendő, hogy ha az elősorolt minőségben megyei lakosok valamelyikének 2 igavonó marhánál több van, az az után járó tartozást letenni kötelesek.

9. §. Követlenül a személyt illető munkakötelezettség alól felmentettek: a) szerződvényes családok, erdő és mezőőrök, ha ezen kötelezettség kívül egyébbel nem foglalkoznak, b) a munkaképtelenek.

10. §. Senki két vagy több címen mentességre igényével nem bír.

II. fejezet.

A közmunkaerő összeírásáról.

11. §. A közmunkaerő összeírását az alispán rendeletre a megelőző év szeptember 1-ő napjára a szolgabírák, illetve polgármesterek az adóelőírási listáron sorszáma szerint hajtják végre a községi előjárók, illetve városi kapitányok által.

12. §. A községi előjáróság a szolgabírótól kapott rendeletre az összes munkaezert teljesítő összeírásával képviselőgyűlést tart s a közmunkakötelesek jelenlétében az illetők feladása szerint a tényleges állapotot véve alapul, készíti el.

13. §. Azon esetben, ha az előjáróság, illetve városkapitány előtt valamelyik közmunkakötelesek feladatának helyessége iránt kétsely merülne fel, az illető közmunkaerőből átlománnyának kiderítése végett helyből vizsgálót eszközöl és az ehez mért eredményt veszi fel az összeírásba.

14. §. A községi gyűlésben meg nem jelent egyéneknek közmunkaerőbeli tartozását az előjáróság saját vizsgálata alapján jegyzi be.

15. §. Az összeírás helyességéért az előjáróság felelős, akár önkéntes feladás, akár vizsgálat alapján eszközöltetett.

16. §. Az A.) mintának jegyzéki rovatában mindig megjegyzendő azon esetek, melyek az előjáróság vizsgálata alapján lettek felírva.

17. §. A megelőző §-okban előírt utasítás szerint készített összeírás ellen az összeírástól számított 8 nap alatt a járási szolgabíróhoz, illetve polgármesterhez lehet folyamodni, ki szükség esetében a hely színére kiszállván, az összeírást végzett közegeknek kihallgatása mellett végérvényesen határoz.

18. §. Az elkészített összeírás 3 példányban a járási szolgabíróhoz, illetve polgármesterhez küldetik be, ki azt átvizsgálja — s ha hibákat észlel benne, az illető előjáróságnak kijavítás vagy kiegészítés végett visszaadja s ugy a helyesbített, valamint az elfogadott összeírásokat minden év szeptember 30-ig az alispánhoz feltejeszti.

19. §. Az összeírás három példányt az alispán a megyei számvevőszéggel átvizsgálattja s a feltűnő különbség vagy panaszok esetében vizsgálatot rendel el.

20. §. A saját közmunkaerejüket eltitkoltak az eltitkolt közmunkatartozás kétszeres váltási árában s esetleg a vizsgálati költségekben marasztalándók el.

21. §. A törvényhatóság közgyűlése fenntartja magának a jogot a vizsgálatokon kívül valahányszor szükségét látja, felülvizsgálati végett saját kebeléből újabb bizottságot küldeni.

22. §. Fennebbi módon megállapított közmunkaerő mennyiségben újabb kiigazításoknak helye csak a következő esetekben adatik: a) községből elköltözés, b) munkaképtelenség válás, c) munkaköteles marháinak bírói elárvázása, ha váltásig alá nem volt bejelentve.

23. §. A községből eltávozt az előjáróság, a másnév eseteket pedig az illető munkakötelezett köteles bejelenteni.

24. §. A megyei számvevőszék az összeírásokat átvizsgálva, azokból a megyei főkimutatást B.) mintá szerint 2 példányban állítja össze s a váltásig alá bejelentett napszámokat a megfelelő váltásösszeggel az általa vezetett C.) mintakönyvbe bejegyzi. A megyei főkimutatás egyik példányát a közmunkaügyi irányzat elkészítése és további használat végett a közigazgatási bizottság utján a kir. építészeti hivatalnak, a másik példányt a megyei alispánnak bétérjeszti; a községenkénti össze-

írások 2 példányát a megyei alispán utján a járási szolgabírákhoz, illetve polgármesterekhez küldetnek, kik az egyik példányt saját használatukra visszatartván, a másik példányt a községi előjáróságnak, illetve városkapitányoknak kiadják.

(Vége következik.)

Megkésztett levél a szerkesztőhöz.

V.

Érdemes szerkesztő ur!

Nem is kívántam ma mostanság levélíráshoz ereszkedni, de az asszony nagyon rám esett, hogy írjak azon interpellációra, melyet „Figyelő“ ur a „Nemere“ újság egyik számában hozzám intézni alkalmatosnak talált. Jaj lelkem szerkesztő ur, ha tudná mennyire megváltozott az én házi életem utolsó levelem óta! Most bezzeg nem kell titkon irogatnom a levelet, az asszony maga ad jó szándékú papírosra, meg fotógné pénz, persze az én keresményemből. Hanem ne haragudjék a szerkesztő ur, hogy utolsó levelemben tett ígéretnek ura nem lehettem, mert komolyan mondom, annyira el voltam foglalva azóta éjjel-nappal a munkával, hogy még annyi időm sem volt, hogy a kontósok nevét kiíriam.

Sáros időben megy a mesterség nekünk is job-bacsán, tehát míg a „Figyelő“ ur által említett nagy sár tartott: én is a dolog után láttam. A azonban mint jó keresztény, én is a templomba mentem az asszonnyal, a Pista gyerekek pedig meghagytam, hogy míg hazajövünk a mihelyt szépen takarítsa ki, aztán pedig a két új cizmát, melyeket a héten készítettem, vigye haza, de pénz nélkül ott ne hagyja, mert az innepre szükségeltetik a pénz.

Jaj lelkem szerkesztő ur, nem tudom ott volt-e a templomban, mert eleget neteztem félre és sehol sem láttam, de igazán megérdemelte az elmenést. A tiszteletes ur, a kit mindig olyan szíves lélekkel szeretünk, nagyszerű prédikációt mondott. Intett a békeségrre, mire csakugyan nagy szükségünk van, főleg ha az én család életmre gondolok. — Egészen megkönnyebbülve tértem haza a templomból, de honn annál nagyobb lett a bosszúságom. Az az átkozott fatyru, az a semmiházi jószág, — az a Pista gyerek, kit a szerkesztő ur már személyesen is ismer, áthívta a szomszédasszony Marcját s az almáriumból kiverte a szívóriumot, úgy teletiták magukat, hogy ötig egyik sem volna képes elszámolni. A mihelyt olyan, mintha az árvíz hajtotta volna, a cizmákat pedig még esse ágában sem volt, hogy elvigye. El is csaptam azonnal s most arra kérem a szerkesztő urat, hogy szeressen nekem valahonnan egy józan életű jóra való fiút.

De szinte el is feledém a sok mindenféle kö-zöt, hogy én tulajdonképen „Figyelő“ urnak akarok válaszolni.

Hogy a posta átment a csiki-utcába, arról igenis van tudomásom, mert minden héten szoktam a sógorasszonnyal irni Bukarestbe. A nagy sárról csak annyi tudatult rendelkezhetem, hogy Pista a múlt hetekben meztől jövőn haza a postáról, — kérdeztem, hogy „hát a pánthóli hol maradt?“ és ő megszorodott szívvel felelt, hogy: „a sárba!“ Adandó alkalommal majd aztán felelni fogok többet „Figyelő“ urnak.

Most pedig bevégzem soraimat, mert a bosszúságtól a szemem kecskézik és nem vagyok képes többet írni.

Maradván a szerkesztő urnak haragos szolgálja
Kordován Pal, s. k.

LEGUJABB.

Az osztrák pénzügyi bizottságban Schönerer így kiáltott fel: „Bárcsak tartoznánk már Németországhoz.“

Pretis visszautasítá az ilyenü vágyakat
A bizottsági javaslat a hitel megszorításra elfogadtatott.

Potocki Budapestre érkezik s az osztrák kabinet-alakítást ógya Pretis megkísérli.

Macherson megszállta Jellabadot, az angolok nyomulnak előre, az orosz küldöttség visszavonult Kabulból. Oroszország felajánlá közvetítést az emirnél, Anglia visszautasítá.

Az angol befolyás következtében Keireddin megbukik s helyét a török kormányban Said foglalja el.

Rumeliából és Bulgáriából százezer orosz hazaszállításra hajót rendeltek.

KÜLÖNFÉLEK.

— Az első bál városunkban, ugy látszik az idén a növegyet lesz. A növegyet közelebb tartott választmányi ülésében ugyanis a többiek közül elhatározta, miszerint a farsang első szombatján közvacsorával összekötött táncvigalmat rendez. Ugyanezen választmányi ülés több érdekes határozatai közül felemlítjük azon valóban elismérésre méltó intézkedést, miszerint Boszniában levő háromszéki harcossaink családjai közül kettőt, névszerint Dobri Ferenc lakorfall és Nagy Mózes lisznyói illetőségű harcfiak családját segélyezést végett magára vállalta, egyszersmind meggyenk főispánja utján kért intéz a min. belügy-ministeriumhoz, hogy a segélygyűjtő bizottság ál-

tal a mozgósított katonák családjai részére felküldött, 250 frtból, s általában a Háromszékmegyéből felküldött segélyből részesítenek arányosan a megyénkben hátrahagyott szűkölködő családok is. E választmányi gyűlésen t. Révay Lajos ur, mint a növegyelet titkára is jelen volt, megválasztását meleg szavakkal megköszönve, azon megjegyzés mellett fogadta el azt, hogy egyideig, míg hivatalos állásával járó ügyeit rendezzi, az eddigi helyettesítés fentartandó lesz. Ezen gyűlésen jegyzőül Görög István gymn. ig. ur választott meg.

— **Hivatalos közlemény.** A sepsi felső járási szolgabírónál a segédi állás megürült; kik ezen állomást elnyerni ohajtják, adják be e hó 31-ig folyamodásukat a megye főispánjához. Szükséges igazolni a betöltött 22 évet, valamelyik jogakademián a tanfolyam hallgatását avagy az elnyerendő állomással hasonló más hivatali állás viselését. — S.-Szigyörgy, 1878. dec. 19. Potsa József, főispán.

— **Háromszékmegye kir. adófelügyelő irodája** a piac nyugati során, a megyeház közelében levő Ehedy-ház emeletén ugyan azon épületben, melyben a m. kir. adóhivatal létezik, nyert elhelyezést, miről érdekeltek tudatva, értesítetnek.

— **A Háromszékmegyehez tartozó községekből** mozgósítás folytán következő honfitársaink vannak még csatátérten: Sósmezőről Jakabos Antal, nős és két gyermek atyja, vagyontalan. Polyanból Kovács János, nős és két gyermek atyja, vagyontalan; Török János, nős és két gyermek atyja. K.-Szentlélekéről Mészáros József, özvegy anyja és két fiu testvére, vagyontalan; Molnár Dénes, nős és 1 gyermek atyja, vagyontalan. Almásról Mátyás Pál, nős és két gyermek atyja, vagyontalan. Gelencséről Ráduly Miklós, nős, vagyontalan. Bodoláról Toth Károly, nős, vagyontalan. Dobolláról Mokán Nikuláj Juon, nős, gyermekes, vagyontalan. Kisborosnyóról Majos Mihály, nős, két gyermek atyja, vagyontalan. Laborfalváról Dobri Ferenc, nős, egy gyermek atyja, vagyontalan. Lisznyóról Nagy Mózes, nős, két gyermek atyja, vagyontalan. Nagyborosnyóról Sorbán István, nős, egy gyermek atyja, vagyontalan; Strója György, nős és 1 gyermek atyja, vagyontalan. Bölönből Tódor Dávid, nős, vagyontalan; Bajkuj György, nős, vagyontalan. Nagyajtáról Farkas György, nős, egy gyermek atyja, vagyontalan; Csög Lajos, özvegy öreg anyja, vagyontalan. — Szárazajtáról Szabó László, nője, gyermeke és öreg anyja, vagyontalan; Ábrahám Lajos, nős, egy gyermek atyja, vagyontalan. Sepsi-Martonosról Gecző Mihály, vagyontalan. A mennyiben ezen honfitársaink hátrahagyott családjai vagyontalanok — s így nélkülözéseknél vannak kivéve a kenyért kereső családapa hiányában: úgy hisszük nem lesz felesleges megyénk könyörületes lakosságához fordulnunk, hogy a mennyiben lehetséges kegyes adományokkal könnyítsék meg egy egy nélkülöző család terheit. Az adományokat mélt. Potsa József főispán ur rendeltetési helyére juttatandja.

— **Bogdán István** ur asszonyhoz mélt. Potsa József háromszékmegyei főispán ur a következő sorokat intézte: A nmélt. belügyminiszter ur idei októberhó 21-éről 42.514. sz. alatt hozzám intézett leiratában megbízott, hogy a segélygyűjtő bizottságnak és adakozóknak elismerését és köszönetét nyilvánítsam. — Fogadja tiszteletem. nyilvánítását. Kelt S.-Szentgyörgyön 1878. nov. 22.

— **Binder Lajos** urtól a következő sorok közlésére kértünk fel; Figyelmeztetjük a n. érd. kö-

zönséget, miszerint a sepsi-szentgyörgyi szövészeti tanműhely készítményei helybeli kereskedő Sándor István ur üzletében, mint az intézetnek állandó raktárnaknál ugyanazon árák mellett árusítatik el, mint azelőtt a szövödében. A nevezett üzlet a szövöde részére nem csak minden megrendelést elfogad, hanem minden nemű kézzel font fonatát bár mily nemű szövétért a legutányosabb áron be is cserél.

— **Felhívás.** A gyermekkert javára rendezendő tánczvigalom alkalmával a kisderek egy kis előadást fognak tartani 7—9-ig.

NAGY OLIVIA, gyermekkertésznő.

— **Zaláni Jánovics Rudolf,** kiről lapunk f. évi július havában tett említést, hogy Plojestben hamis közhitel papírok tudásán találtatván, a romániai bíróságok által letartóztatott, e hó 19-ikén kísértetett a helybelli kir. járásbírószálg börtönébe, nonnan valószínűleg a marosvásárhelyi kir. törvényszékhez, mint a mely bankjegyhamisítási ügyekben Erdélyre nézve illetékes — fog kísértetni. A magas természetes, jól táplált alak ma csak a néhány nap romja, melyből a multra alig lehet következtetést vonni. A haj és hosszú szakál teljesen összeborult, a szemek beesvék, a fő meghajolva; elhanyagolt rozsnári gunya, teljesen megrongált egészségi állapot s előttünk áll a vézna, meggömbült termetű hamis bankjegyerjesztő.

— **Kökösi ifj. Nagy István** ellen a Nagy Antalón folyó hó 6-án elkövetett emberölésért folyamatra tett bünvizsgálat — hír szerint — befejeztetett s a vizsgálat oly körülményeket derített ki, — melyről annak idejében szólni fogunk — hogy aligha vádlott emberölésben bűnös lehet. E bünvizsgálat, mely közbeszéd tárgyat képezi, gyorsan lett lefolytatva s mint mondják, vádlottnak a tényelkövetése alkalmávali állapot könyöröztet kelt.

— **Vándory L.** Bukurestből a következőket írja: Visszatértem ismét Románia fővárosába Bukurestbe, hol f. hó 15-én a „Bukuresti Híradó“-t újból megindítani fogom. A magyar nemzet, mely lapomat a mult évben, míg el nem kellett neki némenli, oly melegen pártolta, remélem, hogy jövőben sem fogja azon laptól kegyes pártfogását megvonni, mely lap a külföldön, az édes haza határaitul magyar nyelven hirdeti a magyar állameszmét, nem fogja megvonni a magyar nemzet kegyes pártfogását azon hazafias laptól, melynek a külföldön, Romániából oly nagy és szent missiója van és azt betölteni igyekszik fog. — A lap ára egy évre 12 frt, félévre 6 frt. Vándori Lajos, a „Bukuresti Híradó“ szerkesztője. Lakik: Scitu Mogurenu nr. 51.

— **Erkölesten regények** írása miatt ítélték el Párisban egy asszonyt Mme Marc de Montifaud-t, már vagy ötödször. Az asszonyság (kit a rendőri megidézés „Femme Quivogne“-nak nevez, demoralizáló regényeket szokott írni, de oly botrányos, szemérmetlen, durva részletekkel, hogy a francia sajtóban egyetlen védője sem akadt. Legújabb regénye, a „Madame Décroix“ szakasztott mása eddigi munkáinak. Az asszonyság a rendőri bíróság előtt kihívólag viselte magát, s mindig csak azzal felelt, mosolyogva, az elnöknek: hogy „Műremekeket“ akart teremteni. A tárgyalás zárt ajtó mögött folyt. — A remekelő írónő 4 havi fogságra és 500 frank bírságra, kiadója 500 frank bírságra ítéltetett.

— **Hadikfalva,** bukovinai magyar község iskolája e hó 12-én leégett, s vele együtt a tanító lakásai. László István hadikfalvai lelkész, ki a

„Hon“-t e szerencsétlenségről tudósítja, felhívja a magyar lapokat, hogy befolyásukkal hassanak oda, hogy e távoli magyar község létének fentartója: az iskola mielőbb fölépülhessen, s tanítója némi gyámolításban részesüljön. A magyar közönség, bár mennyire igénybe is van véve áldozatkészsége, bizonyára felkeresi adományával a távollevő testvéreket.

LOTTOHUZÁS.

N-Szebenben december 18-án kihuzattak következő számok: 81, 64, 51, 63, 66

Érték- és váltó-árfolyam a bécsi cs. kir. nyilvános tőzsdén december 20

Magyar aranyjáradék	83.90
„ kincstári utalványok I. kibocsátás	—
„ „ II.	114.75
„ keleti vasut II. kibocs. államkötv.	73.75
„ „ 1876. évi államkötv.	65.25
„ vasuti kölcsön kötvény	98.90
„ földterhermentesítési kötvény	78.50
Temesvári „	75.50
Erdélyi „	73.50
Szólódézmaváltsági „	83.50
Osztrák egys.-államadósság papírban	81.75
„ ezüstben	61.45
„ aranyjáradék	62.70
1860. államsorsjegy	72.55
Osztrák nemzeti bankrészvény	113.20
„ hitelintézeti	780.—
Magyar hitelbank	216.50
Ezüst	100.10
Cs. kir. arany	5.59
Napoleon'd'or	9.34
Német birodalmi márka	57.85
London	117.15

Felelős szerkesztő: Málík József.

Kiadótulajdonos: Pollák Mór.

Szám 3805 köziz.

1878.

Hirdetmény.

Sepsi-Szentgyörgyváros tanácsa részéről közhirre tetetik, hogy „Magos Hegy“ nevű bércezen 4000 négyszög méter tűzifa összerakva a többet ígérőnek készpénz fizetés mellett folyó év decemberhó 27-én, d. e. 9 órakor, a tanácsháznál elárverezetik.

Az árverezést megelőzőleg írásbeli ajánlatok is elfogadtnak.

S.-Szentgyörgy 1878. dec. 21-én.

A városi tanács

KARÁCSONI és ÚJÉVI

ajándékokra alkalmas cikkek

nagy választékban érkeztek

és rendkívül olcsó árban kaphatók

POLLÁK MÓR könyvkereskedésében.

Elfogadtatnak egyszersmind a közeledő ujévre minden nyelven megjelenő füzetekre és hirlapokra előfizetések bolti árban.